

[Jens Chr. Christensen.]

konjunktur, ad lovgivningens vej skal forhøje hjemmemarkedspriserne på landbrugsprodukter i forhold til den gennemsnitlige eksportpris.

Ingen vil vist påstå, at det skyldes udygtighed hos den danske landmand, og der er vist heller ingen, der vil kunne påstå, at det skyldes manglende arbejdsindsats fra landmanden. Tilbage som årsag står den forfejlede politik, der gennem de seneste år stadig har presset det hjemlige udgiftsniveau højere og højere op. Nu er det så endt i den situation, at landets bærende erhverv hverken på hjemmemarkedet eller gennem eksporten kan få dækket de udgiftsstigninger, der har fundet sted.

Og hvad er det så, den høje regering har at byde landbruget med dette forslag? Ja, der er ingen grund til at takke eller at falde i rørelse, fordi regeringen gennem sit oplæg over for landbruget søger at bøde på egne fejltrin. Regeringen foreslår et afregningstal for mejeriprodukter, der sælges på hjemmemarkedet, på 6 kr. pr. kg. Samtidig ved alle, at en pris på 7 kr. pr. kg smør ligger i underkanten af fremstillingsprisen. Vi ved også, at landbruget over for regeringen fremsatte ønske om, at afregningstallet skulle fastsættes til 7 kr. pr. kg smør.

Jeg vil derfor spørge den højtærede landbrugsminister: hvad er grunden til regeringens afvisning af landbrugets velbegrundede ønsker og krav? Mener regeringen ikke, at den indsats, der ydes af landbrugserhvervet, bør honoreres på linje med, hvad andre erhverv og befolkningsgrupper får tildelt? Skal landbrugets udøvere være en pariakaste, der må affinde sig med underbetaling for sit arbejde? Gang på gang er det fra regeringens side betydet landbruget, at hvis det i enighed kom til regeringen med et berettiget ønske, skulle det blive mødt med velvilje. Den velvilje, som regeringen ved nærværende lovforslag lægger for dagen, fylder så grumme lidt i den enkelte landmands lomme. Er det meningen, at hjemlige forbrugere, der på alle områder får dækning for prisstigninger, fortsat skal have landbrugets varer til underpris?

Regeringen vil med dette lovforslag på linje med forslaget om en kornordning, der i sidste uge var til første behandling her i

tinget, give det udseende af, at nu bliver landbruget hjulpet, nu skal landbruget have dækning for den stigning i udgiftsniveauet, der stadig finder sted. Forslaget her er det andet i rækken af hjælpeforanstaltninger til landbruget, og efter de meddelelser, der har været fremme i dagbladene, bliver vi antagelig også her i folketinget stillet over for et forslag om en rapsordning på linje med, hvad regeringen lovede Landbrugets Arbejdsgiverforening ved de sidste lønforhandlinger. Med det fald i flæskepriserne, der nu er indledt, og som mange frygter vil fortsætte, vil regering og folketing antagelig også komme til at beskæftige sig med hjemmemarkedspriserne på disse fødevarer.

Jeg spørger derfor den højtærede landbrugsminister: ville det, alt taget i betragtning, ikke være bedre, om den høje regering var kommet med en samlet plan til landbruget, og at der i denne plan også blev taget hensyn til erhvervets ejendomsbeskatning?

Der er jo ikke megen logik i at ville hjælpe landbruget med nogle små admissor og så tage beløbet flerdobbelt tilbage i form af ejendomsskatter. Det ærede medlem hr. Sønderup nævnte forleden her fra denne talerstol, at landbrugets ejendomsskatter andrager 6 øre pr. kg indvejet sødmælk. Den ordning, der er skitseret her i landbrugsministerens lovforslag, vil i relation til denne uges smørnotering på det engelske marked, 5 kr. og 35 øre, give en forhøjelse af 65 øre pr. kg smør. Dette beløb fordelt til samtlige mælkeproducenter betyder godt $\frac{3}{4}$ øre pr. kg indvejet sødmælk; udregnet for et helt år vil det betyde ca. 20 kr. pr. malkeko. Stiller man det i relation til de før nævnte skatter, betyder det rundt regnet $\frac{1}{8}$ af det, landbruget betaler forlods i ejendomsskatter.

Vi inden for partiet venstre finder, at afregningstallet som bundpris burde have været fastsat til 7 kr. i stedet for de foreslåede 6 kr., men vi havde dog helst set, at landbrugserhvervet selv kunne have ordnet hele dette spørgsmål under hensyntagen til monopoltilsynet. Jeg er slet ikke i tvivl om, at hvis landbruget selv kunne have ordnet sit forhold under hensyn, som nævnt, til monopoltilsynet, ville den bundpris på 7 kr., som her er nævnt, være blevet det mindste. Nu hørte vi vel det ærede medlem hr. Carl